

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

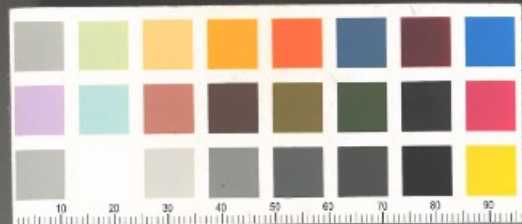
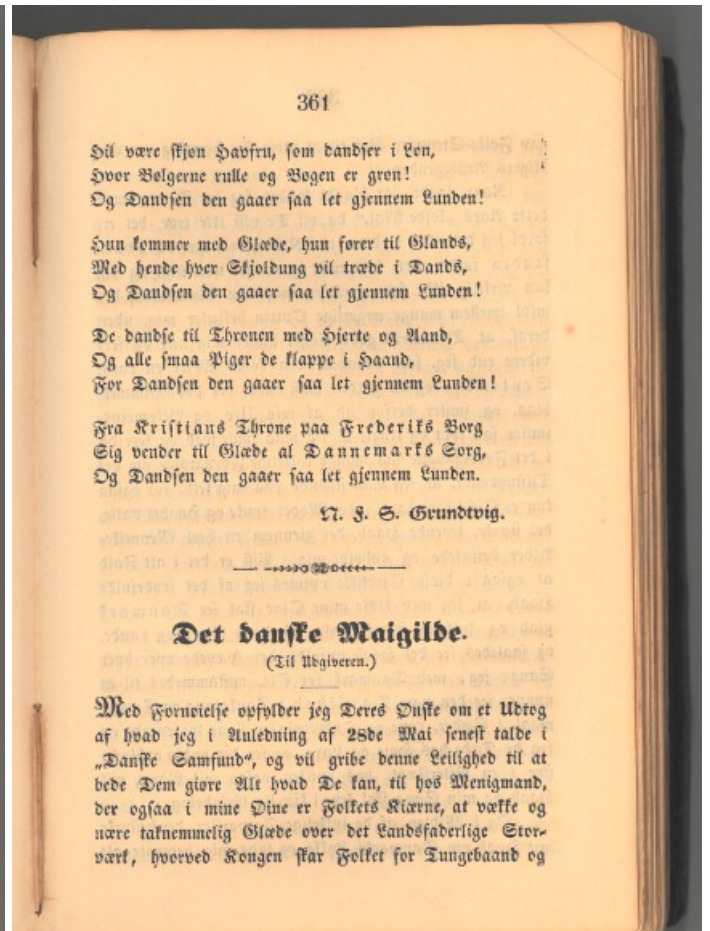
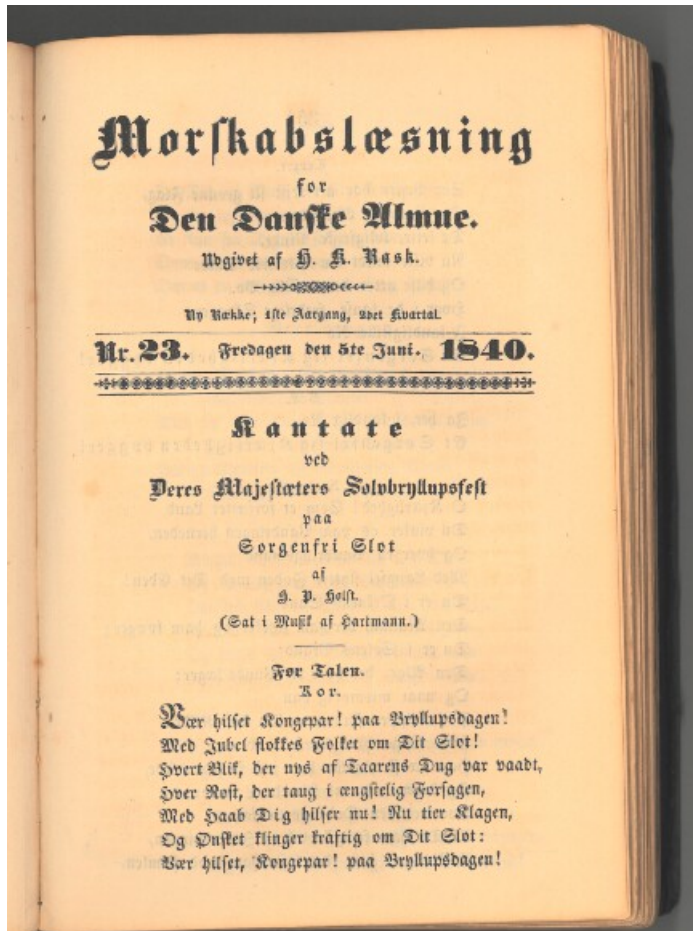
Titel: Det danske Maigilde. (Til Udgiveren.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Det danske Maigilde. (Til Udgiveren.)", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_663-txt-shoot-idm105/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

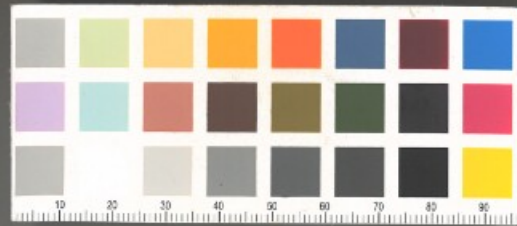
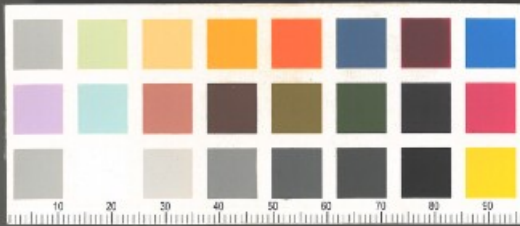
gav Folke-Stemmen Ret til at ytre sig frimodig om alle Rigets Anliggender.

Naar, sagde jeg blandt Andet, jeg her stier med dette Aars „folde Mai“, da vil De vist ikke troe, det er, fordi jeg deler den i dvertes Gulde, som især i Hovedstaden falder lidt besværlig og meget ubeløst, og jeg kan virkelig ikke selv forklare mig den Munterhed, der midt imellem mange ærgerlige Optrin besjeler mig, uden deraf, at Danmarks gode Engel staaer mig nær og seer videre end jeg, seer ovenpaa den folde Mai en varm September og en guldne Høst under det dybe Himmelblaa, og smiler derfor ad al min Uro og Bekymring, smiler saa sødt og trygt, at jeg maa smile med og seer da i det Forbigangne saa mange lykkelige Forvarer om det Tusfjendende, at jeg maa staae paa mig selv, for ogsaa kun et Dieblis at have ladet Modet synke og Haabet vakle, det stærke, levende Haab, der gjennem en heel Menneftalder besjeler mig. Vist er det i alt Fald at ogsaa i disse Diebliske oplyses jeg af det frydefulde Haab, at jeg med disse mine Dine skal see Danmark glad og lykkelig fremfer alle Verdens Riger og Lande, og saaledes see det Haab opfyldt, der svævede over hver Sang, jeg, med Danmark for Die, opflammedes til at nynne, see den ægte Danskhed i Tankegang og Tunge-maal, i Exder, Love og Indretninger staae lyslevende op fra de Døde hos Høie og Lave, og see den yndig epblomstret i en Efterlægt, hos hvilken ogsaa mit Navn, mit Haab og min Sang skal leve i hærlig Grindring.

Og i Midten af de lykkelige Forvarer, der besjeler mit Haab om Danmarks Lykke og lade mig betragte alt

hvad man kalder mørke Udfigter som lette Drivfyer, der kun et Dieblis fordunkle Solen, i Midten staaer som det deiligste Maatra med Dannebrog i Toppen, det danske Folkeraad fra 28de Mai 1831, thi dets Oprettelse i stille og rolige Dage, af det bedste Hjerte, der kan staae under Kongeligt Purpur, det er ikke blot det skioneste Mindesmærke om Kong Frederik den Sjettes Livsalighed, men spaaer os under Kong Christian den Ottende en ligesaa kæmpelig som lykkelig Løsning af alle de Vaand og Knuder, som endnu besvæere og forkrøtne Folkelivet hos os som i alle Christenhedens Riger og Lande, uden at dog nogen menneskelig Magt eller Visdom med Gøt kan gjore Alting godt. Ja, ligesaa uforbeholden som jeg anpriser Gnevolds-Magten, hvor den ikke er taget med Vold, men, som her, stænket og givet Kongen af Folket til landsfaderlig Brug, ligesaa uforbeholden anpriser jeg den fri Folke-Stemme om alle Rigets Anliggender, hvor den, som hos os, ikke er Kongen aftruet eller afstrunget, men af ham selv fremaldt til gavnlig og ædel Brug. Og naar jeg roser Kong Frederik den Sjette i hans Grav, som paa hans Throne, fer Oprettelsen af Folkeraadet, dette herlige, i vore Dage uundverlige Middele til at oplyse Regjeringen om Folkets Duffer og Landets Lard, til steds fastere at sammenknytte Kongen og Folket og til at oplyse den Almeenaand, der maa besjæle baade Høie og Lave, naar det almindelige Vedste skal rammes, da roser jeg Ham ikke nær saameget for hvad Han lovede, som for hvad Han holdt.

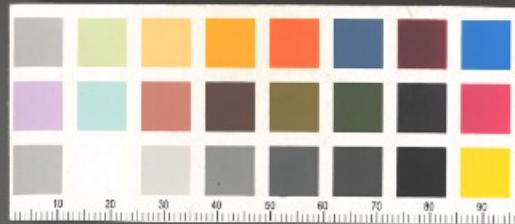
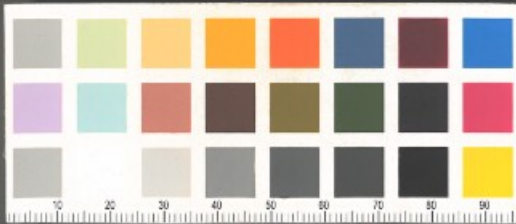
Alt nemlig Frederik den Sjette i Mai 1831 lovede Danmark et saadant Folkeraad, var vist nok an-

derledes frivillig end de mange gode Løfter, andre Fyrfter gav deres Folk i de urolige Dage, da man fra saamange Sider hørde om Oprør og Uendighed, thi herinde var Alting stille og roligt; men det var dog langt mere, at Frederik den Sjette tre Aar senere, da andre Fyrfter syntes med Skrækken rent at have glemt deres gode Løfter, han da alvorlig lagde Haand paa Værket for ørlig at holde sit Løfte, og øvrettede virkelig det Folkeraad, der nu med Guds Hjælp skal tale Folkets Sag for Kongens Dren, saalænge Danmark staaer, og bedste Klarere bevise, at Danmarks gode Mand var ligesaa vel over Folket, da de 1660 gav Frederik den Tredie Gnevolds-Magten til Arv og Gie, som denne gode Mand var over Frederik den Sjette, da han gav Folket Lov og Leilighed til hverandret Aar fra Slægt til Slægt frit og lydelig at øpleste deres Stemme til Thronen om Alt hvad de havde enten at klage eller at ønske, og satte dem sit Kongelige Ord i Pant paa, at der herefter hverken skulde udskrives nye Skatter eller paalægges nogen Tynge, førend Folkeraadets Mening var afspurgt og vel overveiet.

At nu Danmark ved denne Indretning har faaet den bedste Forfatning og Anstalt, der er i Verden, saa luttet er saa stiftet til baade at besørge og betrygge Borgerlig Fred og Gaaighed, Frihed og Velstand, Ret og Orden, som hvor Kongen har Gnevoldsmagt, og har den af Folket, og hvor Folket har en fri, raadgivende Stemme om alt hvad der vedkommer dem, og har den efter Kongens eget Ønske, denne Indsigt er vist længsra at være almindelig hos os, og Mange tør vel mene, jeg drømmer

naar jeg paastaar det og priser Danmark i denne Henseende lykkelig fremfor de Nager, man kalder de allerfrieeste men jeg veed dog ligesuldt, det er sandt, og at jeg har hele Historien med alle Tidens Erfaring paa min Side, saa alle gode Dannemænd vil lære at indse det, naar de blive bedre oplyste om, hvordan det virkelig er gaaet til og vil immer gaae til med det borgerlige Selskab i denne Verden. Derfor er det mit inderlige Ønske, at der snart heller idag end imorgen, maatte aabnes en Dansk Højskole for hele Landets Ungdom, hvor de letnemme fik Veiledning til at blive bekendt med Alt hvad der skal tales om i Folkeraadet og Veiledning til at tale frit ogømmelig om alle saadanne Ting paa deres Modermaal, medens Folkelivet og Fædrelands-Kjærligheden valdes og næredes ved munter og naturlig Oplysning om Alt hvad Dansk er, Fortælling om de forrige Tider og ægte, folkelige Viser og Sange. Havde vi kun saadan en Kongelig og Folkelig Dansk Højskole for Livet, da kunde Kong Christian den Ottonde og alle Hans Eftermand paa Danmarks Throne, rolig smile ad alle Dagbladets Rors og Last, thi da var der aabnet en Lægedoms-Kilde paa Marken, som jeg er vis paa, vilde stittig besøges fra Slægt til Slægt og vinde den Verømmelse, at der fik utallige Blinde deres Syn, og Debe deres Horelse, og Stumme deres Mæle, og der kastede de Halte deres Krykker og beviste, som der staaer i Visen, at „Dansen den gaaer saa let gennem Lunden.“ Da først vil og saa vort Folkeraad ret oienfynlig svare til de store Forventninger, jeg har om det, som det Danste Folks Mund, der bevarer Sandhed, oplyser Kongen tilgavns om hvad

der ellers maatte blive skjult for Ham, og giver Frederik den Sjette det ynskelige Eftermæle, nogen Konge kan faae, at han kaldte et ædelt, taknemmeligt Folk tillive: disse glade Forventninger, som jeg ogsaa har stræbt at udtrykke i den danske Mædise, jeg nu vil bede Alle dem der kan hjælpe, mig at synge paa det Bedste.

(Synes som Hr. Tonnes Kampseise.)

Svend Grathe var Koning i Danmark,
Det blev ikke Riget til Vaade,
For Danst var den Herre ei vel tilpas,
Og falsk var hans Hyldest og Raade.

Maien er fød i Danmark!

Med Næsen i Sky mellem Vendemænd,
De fik ham kun daarlig i Tale;
Han ligger begravet i Mosebynd,
Saa nedelig maatte han dale.

Maien er fød i Danmark!

Kong Fredrik den Sjette af Danmark,
Han hviler i Kirken med Nere,
Til Skyen ham lofede hans Vendemænd,
De vilde paa Hænder ham bære.

Maien er fød i Danmark!

Den Herre var Dansk er af Hjertensgrund,
Spagfærdig i Højeløfts-Sale,
Den ringeste Mand paa sit Modersmaal
Med ham kunde snakke og tale.

Maien er fød i Danmark.

